

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Joachim Wieliczuk (del do SO)

Protokolant: st. sekr. Sąd. Magdalena Ławniczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Mariusza Nowaka

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2017 r.

sprawy

R. J. (1) syna S. i (...) z domu M. ur (...) w S.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

- 1) wyrokiem (...) z dnia 03.08.2010r. w sprawie (...) za czyn z art. 207§1 w zb. z art. 157§2kk w zw. z art. 11§2 w zw. z art. 31 § 2 kk popełniony w okresie od października 2008r do 5 lipca 2010 r. z wyłączeniem okresów od 13.04.2009 r. do 08.05.2009 r., od 16.05.2009 r. do 01.06.2009r., 05.06.2009 r. do 22.06.2009r., od 19.08.2009 r. do 15.09.2009 r. oraz od 21.12.2009 r. do 31.03.2010 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres lat 3, z obowiązkiem kontynuowania leczenia w poradni zdrowia psychicznego bieżącego przyjmowania leków, obowiązkiem powstrzymywania się od wywoływania awantur domowych, naruszania nietykalności cielesnej domowników oraz ich obrażania i wyzywania wulgarnymi słowami i oddanie w okresie próby pod dozór kuratora sądowego . postanowieniem z dnia 30.05.2011r zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.
- 2) wyrokiem (...) z dnia 05.06.2013 r. w sprawie (...) za czyn z art. 207§1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk popełniony w okresie od kwietnia 2012 r. do dnia 07.03.2013 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,
- 3) wyrokiem (...) z dnia 03.12.2014 r. w sprawie(...) za czyn z art. 216§1kk popełniony w okresie od 8 do 12 marca 2013 r. na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, za czyn z art. 190§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w okresie od 8 do 12 marca 2013r na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 217§1 kk popełniony w okresie od 8 do 12 marca 2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 280§2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w grudniu 2012 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 157§2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w nieustalonym dniu lutego 2013r na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, co do którego orzeczono karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności i zaliczono na poczet kary okres od 24.05.2013r do 20.08.2013r., w dniu 28.04.2014 r. i 02.07.2014 r.
- wyrokiem (...) z dnia 01.04.2015 r. w sprawie (...) za czyn z art. 207§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w okresie od 10.02.2014 r. do 16.06.2014 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

I. Na podstawie art. 85 kk, 86§1 kk, 87 kk w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015 r., orzeczone wobec skazanego R. J. (1) kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności w sprawach (...) (...) i (...) (...), łączy i orzeka karę łączną 3(trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

II. W pozostałym zakresie pozostawia sprawy podlegające połączeniu do odrębnego wykonania.

III. Na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie co do wydania wyroku łącznego ze spraw (...)i (...) (...)

IV. Zalicza skazanemu R. J. (1) na poczet kary łącznej pozbawienia wolności w pkt. I części dyspozytywnej wyroku okres kary dotychczas odbytej w sprawie (...) (...) od 21.08.2013 r. do 21.01.2014 r. i w sprawie (...) (...) od 24.05.2013 r. do 21.08.2013 r., od 28.04.2014 r. do 28.04.2014 r., od 01.07.2014 r. do 02.07.2014 r. i od 15.04.2016 r. do 27.01.2017r.

V. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. M. P. kwotę 147,60 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu.

VI. Na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia skazanego z obowiązku zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

SSR Joachim Wieliczuk

(del do SO)

Sygn. akt II K 150/16

UZASADNIENIE

Skazany R. J. (1) wniósł do (...) o połączenie kar orzeczonych wyrokami: (...) w sprawie (...) oraz (...) (...).(k- 2 akt)
Postępowanie w sprawie przekazano do (...) według właściwości.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. J. (1) skazany został prawomocnymi wyrokami, podlegającymi wykonaniu:

- 1) wyrokiem (...) z dnia 03.08.2010r. w sprawie (...) za czyn z art. 207§1 w zb. z art. 157§2kk w zw. z art. 11§2 w zw. z art. 31 § 2 kk popełniony w okresie od października 2008r do 5 lipca 2010 r. z wyłączeniem okresów od 13.04.2009 r. do 08.05.2009 r., od 16.05.2009 r. do 01.06.2009r., 05.06.2009 r. do 22.06.2009r., od 19.08.2009 r. do 15.09.2009 r. oraz od 21.12.2009 r. do 31.03.2010 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres lat 3, z obowiązkiem kontynuowania leczenia w poradni zdrowia psychicznego bieżącego przyjmowania leków, obowiązkiem powstrzymywania się od wywoływania awantur domowych, naruszania nietykalności cielesnej domowników oraz ich obrażania i wyzywania wulgarnymi słowami i oddanie w okresie próby pod dozór kuratora sądowego . postanowieniem z dnia 30.05.2011r zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.
- 2) wyrokiem (...) z dnia 05.06.2013 r. w sprawie (...) za czyn z art. 207§1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk popełniony w okresie od kwietnia 2012 r. do dnia 07.03.2013 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,
- 3) wyrokiem (...) z dnia 03.12.2014 r. w sprawie (...) za czyn z art. 216§1kk popełniony w okresie od 8 do 12 marca 2013 r. na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, za czyn z art. 190§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w okresie od 8 do 12 marca 2013r na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 217§1 kk popełniony w okresie od 8 do 12 marca 2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 280§2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w grudniu 2012 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 157§2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w nieustalonym dniu lutego 2013r na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, co do którego orzeczono karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności i zaliczono na poczet kary okres od 24.05.2013r do 20.08.2013r., w dniu 28.04.2014 r. i 02.07.2014 r.
- wyrokiem (...) z dnia 01.04.2015 r. w sprawie (...) za czyn z art. 207§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w okresie od 10.02.2014 r. do 16.06.2014 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

Dowód:

- wyrok (...) (...) k- 7, 57
- karta karna k- 9 , 57
- wyrok (...) (...) k- 37- 38, 57
- wyrok (...) (...) wraz z uzasadnieniem k- 39-47, 57
- wyrok (...) (...)k- 32 , 57
- wyrok (...) (...) k- 33, 57
- wyrok (...) (...) k- 34-35, 57
- wyrok (...) (...) k- 36 , 57
- informacje z systemu (...) k- 48-55, 57
- akta sprawy (...) (...) k-57
- akta sprawy (...) (...)
- akta sprawy (...) (...) k- 57
- akta sprawy (...) (...) 57

Skazany R. J. (1) był czterokrotnie karany sędownie. R. J. karę 1 roku pozbawienia wolności w sprawie (...) (...) rozpoczął odbywać w Areszcie Śledczym w M. od dnia 16.04.2015r. Karę tą odbywał do dnia 15.04.2016r, karę tą skazany odbył w całości. Wprowadzono mu również do wykonania karę 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem (...)w sprawie (...). Skazany rozpoczął odbywanie tej kary od dnia 15.04.2016r . Na poczet kary zaliczono mu okresy od 24.05.2013r do 20.08.2013r., w dniu 28.04.2014 r. i 02.07.2014 r. Termin odbywania kary wyznaczono na okres do dnia 15.03.2019r. Zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary było zmienne. Skazany nie był karany dyscyplinarnie. Raz był nagrodzony regulaminowo. W jednym przypadku odstąpiono od ukarania. W stosunku do przełożonych skazany starał się zachowywać właściwie, ale próbował skracać dystans. Skazany bezkrytycznie wypowiadał się na temat popełnionych przestępstw. R. J. nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. W kolektywie współosadzonych potrafi on prowadzić zgodny tryb życia wyłącznie przy odpowiednim, starannym dobraniu osób w celi mieszkalnej i grupie spacerowej. Skazany nie jest zatrudniony w ZK, nie podejmował żadnych starań o podjęcie jakiejkolwiek pracy. Ze względu na wahania nastroju i chwiejność emocjonalna wymagał on oddziaływań profilaktycznych. Karę odbywa w systemie zwykłym. Utrzymuje kontakt w formie korespondencji i rozmów telefonicznych, rozmów z matką .skazany nie był zainteresowany realizacją zadań w ramach indywidualnego programu oddziaływania. W miejscu zamieszkania w (...) (...), gdzie skazany mieszkał do czasu osadzenia wraz z rodzicami , posiadał on opinię negatywną z uwagi na swe agresywne zachowanie i nadużywanie alkoholu. Często dochodziło do interwencji policji. Przed osadzeniem w ZK skazany utrzymywał się ze świadczenia socjalnego w kwocie 620 zł oraz zasiłku pielęgnacyjnego, nie partycypował w kosztach utrzymania domu.

Dowód:

- opinia o skazanym z Aresztu Śledczego w M. k- 25, 57

Sąd zważył, co następuje:

Materiał dowodowy w niniejszej sprawie stanowiły dokumenty z akt sprawy, których autentyczność nie budzi wątpliwości, a także informacje z Krajowego Rejestru Karnego, kwestionariusz z AŚ, a nadto dokumenty w postaci odpisów wyroków. Ustalony na ich podstawie stan faktyczny nie budzi wątpliwości. Żaden z przeprowadzonych dowodów nie był przez strony kwestionowany, a z urzędu sąd nie dostrzegł podstaw do ich kwestionowania.

Na początku swoich rozważań Sąd chce wskazać, że w przedmiotowej sprawie zastosowanie znalazł kodeks karny w jego brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 roku, stosownie do art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie Kodeksu karnego i niektórych innych ustawy (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r., poz. 396) i art. 4 § 1 k.k. Przepis art. 19 ust. 1 w/w ustawy nowelizującej przewiduje, że przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1 – tj. kodeksu karnego, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W przedmiotowej sprawie wszystkie wydane wobec skazanego wyroki zapadły i uprawomocniły się przed dniem 01.07.2015r, czyli wejściem w życie nowelizacji. Sąd miał zatem możliwość stosowania wobec niego przepisów ustawy – kodeks karny, w jego brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2016 roku. Stosowanie znowelizowanych przepisów nie jest wobec niego możliwe.

Zgodnie z art. 85 k.k. , w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Mając na względzie cytowany wyżej przepis Sąd ustalił, które z przestępstw objętych wskazanymi wyżej wyrokami pozostają w realnym zbiegu, o którym mowa w art. 85 k.k., przy czym okazało się, że wyroki opisane na wstępie w punktach 2 i 3 pozostają w zbiegu.

Mając na względzie cytowane wyżej przepisy Sąd ustalił, iż kara pozbawienia wolności z wyroków (...) (...) oraz kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności w sprawie (...) (...) karami podlegającymi połączeniu. Zgodnie z art. 85 kk w brzmieniu przed 1 lipca 2015r połączeniu podlegają kary tego samego rodzaju, w tym przypadku kary pozbawienia wolności , albo inne kary podlegające łączeniu. Zgodnie z art. 87 kk w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności Sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności. W sprawie (...) orzeczono zaś wobec skazanego karę za jeden z czynów karę 3 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Zgodnie z zasadami płynącymi z art. 87kk okres ograniczenia wolności za czyn z art. 216 par 1 kk z wyroku (...) przy wydawaniu wyroku łącznego odpowiada karze 1 miesiąca i 15 dni kary pozbawienia wolności.

Ustalony w ten sposób zbieg realny przestępstw uprawnia do połączenia kar orzeczonych w wymienionych sprawach – czyny były przez skazanego w obu sprawach popełnione (od 05.02.2012r do lutego 2013r.) zanim zapadł pierwszy wyrok – co miało miejsce w dniu 05.06.2013r w sprawie (...) (...) łącząc skazania opisane w części wstępnej wyroku łącznego połączył kary jednostkowe odpowiednio: karę 5 miesięcy pozbawienia wolności w sprawie (...) (...) oraz kary 3 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, trzy kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności, karę 3 lat pozbawienia wolności wymierzone wyrokiem (...) z dnia 03.12.2014 r. w sprawie (...). Sąd w wyroku łącznym , na podstawie art. 85 kk, 86§1 kk, 87 kk w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015 r., orzeczono wobec skazanego R. J. (1) pozbawienia wolności i ograniczenia wolności w sprawach (...) (...) i (...) (...), połączył i orzekł karę łączną 3(trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności. Orzekając karę łączną Sąd zastosował wobec skazanego J. mieszana zasadę- asperacji.

Przy wymierzaniu ww. kary łącznej pozbawienia wolności Sąd miał na względzie dyrektywy wypływające z treści art. 86§1 k.k., które stanowią, że karę łączną należy wymierzyć w granicach od najwyższej z kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak granic określonych przepisami prawa. Poruszał się więc od najwyższej z poszczególnych wymierzonych skazanemu kar pozbawienia wolności tj od 3 lat kary pozbawienia wolności do sumy wszystkich tych kar (3 lata plus 3 razy 6 miesięcy tj 1 rok i 6 miesięcy plus 1 miesiąc i 15 dni wynikający z treści art. 87 kk- wszystkie kary ze sprawy (...) plus 5 miesięcy pozbawienia wolności ze sprawy

(...) co daje razem 5 lat i 15 dni), uwzględniając przepis art. 87 kk w zakresie jednostkowej kary ograniczenia wolności wynikającej ze sprawy (...). Sąd, orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego, kierował się względami takimi, jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Jednocześnie wymierzając karę łączną nie rozstrzygał ponownie o stopniu społecznej szkodliwości i winie poszczególnych przestępstw, lecz rozważał przedmiotowy i podmiotowy związek zachodzący pomiędzy realnie zbiegającymi się przestępstwami, mając w szczególności na względzie podobieństwa i różnice rodzajowe poszczególnych przestępstw, podobieństwo zamiaru i motywów działania oraz czas pomiędzy poszczególnymi przypisanymi czynami. Zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymi skazaniami. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo - podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Sąd kładł przy tym nacisk na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma odnieść kara w stosunku do skazanego.

Wymierzając karę łączną 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności Sąd zastosował metodę mieszaną, bliższą jednak absorpcji, uwzględniając okoliczności które ustawodawca nakazał badać przy wydawaniu wyroku łącznego, a wskazane w art. 571 k.p.k. Na tej decyzji Sądu zważył przede wszystkim fakt, iż czyny popełnione przez skazanego są skierowane przeciwko różnym dobrom chronionym prawem, biorąc również pod uwagę ich wielość. Skazany dopuścił się czynu z art. 207§1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk w sprawie (...) o sygn. akt (...) czynów z art. 216§1kk, 190§1 kk w zw. z art. 64§1 kk, 217§1 kk, 280§2 kk w zw. z art. 64§1 kk oraz 157§2 kk w zw. z art. 64§1 kk, w sprawie (...) (...) Czyny w poszczególnych sprawach podlegających połączeniu w wyroku łącznym popełnione zostały w dużym oddaleniu czasowym. W sprawie (...)czyn popełniono w okresie od 05.02.2012r do 24.04.2012r, natomiast w sprawie (...) (...)czyny popełniono w okresie od 8 do 12 marca 2013 r. (trzy czyny), w grudniu 2012 r.(jeden czyn) oraz w nieustalonym dniu lutego 2013r (jeden czyn).

Zdaniem Sądu za zastosowaniem zasady asperacji w orzekaniu wskazanej kary łącznej przemawiają wymienione powyżej relacje przedmiotowe i czasowe między poszczególnymi czynami. Przy wymiarze kary łącznej Sąd zważył również na zachowanie skazanego w jednostce penitencjarnej , które jest zmienne ale w miarę pozytywne. Zastosowana zasada w niniejszej sprawie pozwala najpełniej oddać w nowo orzeczonej karze łącznej podniesione okoliczności. W ocenie Sądu, tak ukształtowana kara łączna należycie odzwierciedla całą kryminalną zawartość i społeczną szkodliwość objętej nią przestępczej aktywności skazanego i uwzględnia wymogi prewencji szczególnej i generalnej. Orzeczone przez sąd kara łączna 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności spełnia cele i zadania postawione tej karze, jak też uwzględnia okoliczności dotyczące osoby skazanego, jego aktualną sytuację rodzinną i materialną. Skazany jest osobą wielokrotnie karaną , co do której zdaniem Sądu brak jest jednoznacznie pozytywnej prognozy co do dalszego zachowania w przyszłości, na pewno nie zasługuje na pełną absorpcję kar.

Sąd wydając niniejszy wyrok łączny w pkt I części dyspozytywnej wyrokuporuszał się w granicach od kary najwyższej do sumy kar. Sąd uznał, iż kara łączna zbliżona do pełnej absorpcji kar wymierzonych w sprawach objętych wyrokiem łącznym byłaby dla skazanego R. J. (1) zbyt wielką i niesprawiedliwioną premią wynikającą z faktu popełnienia większej liczby przestępstw. Kara łączna nie jest zaś formą badania zasadności orzeczonych przez we wcześniejszych postępowaniach kar, lecz jej zadaniem jest wymierzenie sprawcy jednej kary, którą by sprawca otrzymał, gdyby jego czyny były osądzone przez jeden, a nie różne Sądy. Za ukształtowaniem kary przy zastosowaniu pełnej absorpcji musiałyby więc przemawiać ścisły związek przedmiotowy i podmiotowy pomiędzy popełnionymi przestępstwami oraz prognoza kryminologiczna sprawcy pozytywna do tego stopnia, iż kara ostateczna byłaby nadal skuteczna do osiągnięcia nałożonych na nią celów ustawowych, przede wszystkim zaś wychowania sprawcy, czyli prewencji indywidualnej. Pomiedzy czynami zabronionymi, za które orzeczono poszczególne kary pozbawienia wolności, tak jak już wyżej wspomniano nie istnieje ścisły związek przedmiotowy, polegający na skierowaniu bezprawnego zamachu na rodzajowo ten sam przedmiot ochrony – czyny te są jak już wcześniej wspomniano czynami różnego rodzaju .Brak także , o czym już wcześniej wspomniano bliskości czasowej popełnianych przestępstw.

Brak ścisłego związku podmiotowego nie zezwala więc na zastosowanie zasady pełnej absorpcji. Z kolei brak jest zdaniem Sądu do zastosowania zasady kumulacji kar, dlatego Sąd zastosował zasadę pośrednią, wymierzając karę

pomiędzy granicami wyznaczonymi przez dwie ww. zasady skrajne. Podobnie orzekł (...) w sprawach: (...) **wyrok z dnia 2013-03-26** (...) „ Z reguły popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji.” czy też (...) **wyrok z dnia 2013-03-14**(...) „ Niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji.”. Mając na uwadze min powyższe orzecznictwo, Sąd uznał, że należy zastosować w przypadku skazanego R. J. (1) właśnie tą pośrednią zasadę, czyli zasadę asperacji.

Jak już wspomniano, Sąd kształtując ostateczny wymiar kary łącznej winien brać pod uwagę dyrektywy wymiaru kary, w szczególności uwzględniając zasady prewencji indywidualnej oraz ogólnej w taki sposób, aby orzeczona kara nadal pozostała skutecznym narzędziem resocjalizacji skazanego. W przypadku skazanego R. J. (1) mamy do czynienia ze sprawcą wielokrotnie karanym sądownie, jednakże z drugiej strony sprawca ten został w miarę pozytywnie zaopiniowany przez zakład karny(mimo wzmianki o konieczność bardzo starannego doboru współosadzonych w jego celi oraz o konieczności stosowania nasilonych oddziaływań profilaktycznych) .Okoliczności te dobrze rokują w zakresie jego dalszej resocjalizacji, a tym samym realne staje się przypuszczenie, że nawet wymierzenie kary łącznej znacznie poniżej granicy wyznaczonej przez zasadę kumulacji kar nie zakłóci dalszego procesu wychowania sprawcy. Sąd pamiętał tu jednak również o tym, aby nie umniejszyć orzeczonej wobec sprawcy sankcji do tego stopnia, który by godził w społeczne poczucie sprawiedliwości oraz w realizację celu kary – prewencję ogólną w ten sposób, iż zbyt łagodna kara łączna wymierzona wielokrotnemu przestępcy przestałaby odstraszać potencjalnych sprawców od podobnego występowania przeciwko prawu. W tych warunkach, wydając wyrok łączny , należało uznać, że wystarczająca wobec skazanego R. J. (1) jest kara 3 lat i 4miesiący pozbawienia wolności. Kara ta poprawi sytuację prawną skazanego, a zważyć przeciw należy Sąd wydając wyrok łączny wcale nie był do tego zobowiązany, albowiem wszystkie sprawy w niniejszym postępowaniu dotyczyły czynów popełnionych po 08.06.2010r, a więc nie dotyczą ich poprzednie regulacje kodeksowe o niepogarszaniu sytuacji prawnej skazanych przy wydawaniu wyroku łącznego.

Reasumując, stwierdzić należy, że kara 3 lat i 4 miesiące pozbawienia wolności stanowi wypadkową aktualnych właściwości oraz warunków osobistych skazanego oraz spełni swe cele w zakresie indywidualnego oddziaływania na sprawcę jak i kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa . W ocenie Sądu nie może dochodzić do sytuacji, w której opłacalnym jest popełnianie większej ilości przestępstw. Zastosowane zasady w niniejszej sprawie wobec skazanego R. J. (1) pozwolą najpełniej oddać w nowo orzeczonej karze łącznej podniesione okoliczności. W ocenie Sądu zastosowanie tych zasad jest adekwatne do sylwetki skazanego po zapadnięciu wyroków jednostkowych, jak również do całokształtu obrazu przestępczej działalności skazanego w zakresach połączonych.

Sąd pozostawił do odrębnego wykonania pozostałe rozstrzygnięcia wynikające z połączonych wyroków.

Na podstawie art. 572 kpk Sąd umarzył postępowanie co do wydania wyroku łącznego ze spraw (...) i (...) (...).Jeżeli chodzi o sprawę (...) (...), to Sąd zważył, że nie podlega ona połączeniu z żadną inną ze spraw dotyczących skazanego. Wyrok ten wydano w dniu 03.08.2010r a wszystkie pozostałe czyny popełniono już po wydaniu tego wyroku. Jako pierwszy wyrok w przypadku wydawania wyroku łącznego co do skazanego J. przyjęto więc kolejny chronologicznie wyrok tj wyrok (...) (...) z dnia 05.06.2013r. Do połączenia z tym wyrokiem nadawał się tylko wyrok (...) (...), albowiem tylko w przypadku tego wyroku kary dotyczyły czynów popełnionych przed dniem 05.06.2013r, czyli datą wydania wyroku (...). W przypadku wyroku (...) nie było formalnej możliwości połączenia kary w nim orzeczonej z karami w sprawach (...) i (...), albowiem czyn za jaki nastąpiło skazanie R. J. na karę 1 roku pozbawienia wolności popełniony został już po wydaniu wyroku w sprawie (...) (czyn popełniono w okresie od 10.02.2014r do 16.06.2014r). z tego powodu należało umorzyć postępowanie w zakresie wydania wyroku łącznego co do spraw (...) i (...), obie (...). Wnioskowane przez obrońcę skazanego , a także przez samego R. J. połączenie w wyroku łącznym kar w sprawach (...) (...) i (...)(...)nie było możliwe z powodów formalnych, byłoby to sprzeczne z treścią art. 85 kk w brzmieniu przed 01.07.2015r. Wydając wyrok łączny Sąd musi uwzględniać całość przeszłości kryminalnej dotyczącej danego skazanego, nie może wybierać sobie tylko niektóre z tych skazań i łączyć te których połączenia domaga się skazany.

Skoro w przypadku skazanego R. J. należało stosować przepisy sprzed dnia 01.07.2015r , to konsekwencją tego jest stosowanie przepisu art. 85 kk w brzmieniu sprzed nowelizacji, która weszła w życie w dniu 01.07.2015r.

Nadto, na zasadzie art. 577 kpk Sąd zaliczył skazanemu R. J. (1) na poczet kary łącznej pozbawienia wolności w pkt. I części dyspozytywnej wyroku okres kary dotychczas odbytej w sprawie (...) (...) od 21.08.2013 r. do 21.01.2014 r. i w sprawie (...) (...) od 24.05.2013 r. do 21.08.2013 r., od 28.04.2014 r. do 28.04.2014 r., od 01.07.2014 r. do 02.07.2014 r. i od 15.04.2016 r. do 27.01.2017r.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. M. P. kwotę 147,60 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu. Koszty te nie zostały uiszczone ani w części ani też w całości, a obrońca złożyła stosowny wniosek. Podstawą do przyznania kosztów obrońcy był przepis paragrafu 17 ust 5 Rozporządzenia ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r w sprawie ponoszenia przez skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Na podstawie art. 624§1 kpk Sąd zwolnił skazanego z obowiązku zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych. Skazany odbywa karę pozbawienia wolności i jego możliwości zarobkowe w tym okresie są znikome. Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków postępowania, uznając, że jego sytuacja materialna i życiowa przemawia za takim rozstrzygnięciem.